УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 6. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 10-го СІЧНЯ 1969 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 10, 1969 No. 6. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 9-го січня, 1969

В АМЕРИЦІ

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА ДЖАНСОНА старається збільшити відсоток негрів в Крайовій Гвардії. Згідно з пляном мають прийняти до Крайової Гвардії при Армії і при Летунстві стільки негритянських вояків, щоб до п'ятьох років число негрів в Крайовій Гвардії становило 12 відсотків. Цей відсоток відповідав би відсоткові негрів у віці, в якому зобов'язані американці до військової служби. Президент Джансон призначив у своєму проєкті бюджету на 1970-ий рік відповідні фонди на це, щоб вможливити збільшити число негритянських ґвардистів.

КОГЕН ПРОПОНУЄ ПОШИРИТИ лікарську опіку для двох мільйонів американців, які ще не мають 65-ох років, але є нездібні до праці. Секретар добродійности Вілбур Дж. Коген вислав в цій справі звіт до Конґресу. На пресовій конференції він заявив, що старатиметься про поважне збільшення пенсій соціяльного забезпечення, бо дотеперішні пінсії зовсім недостатні. Коген рекомендує Конґресові збільшити дозволений заробіток без податкового зменшення на 10 дол. місячно, це значить, що пенсіонер міг би доробляти річно по 1 800 дол. Коген давніше пропонував, щоб пенсіонери могли заробляти без обмежень, тепер він закинув цю думку.

КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ АКТУАЛІЗУЄТЬСЯ кожночасно, коли новий президент ЗСА йменує високих урядовців, номінацію яких повинен затвердити Сенат. Цим разом заходять труднощі при затвердженні Дейвіда Пеккарда, якого президент елект Ніксон найменував на заступника секретаря оборони. Пеккард є головою Ради Директорів промислової компанії Гюлетт-Пеккард в Каліфорнії, яка за великі мільйони працює для урядових аґенцій. Дейвід Пеккард і його дружина мають уділи в цій компанії на 300 мільйонів дол. Вони мусять якось позбутися цих уділів, щоб не було конфлікту інтересів між їхньою компанією і Урядом. Колишній секретар оборони МекНамара витратив був 4 мільйони дол., бо мусів продати свої уділи у Фордовій Моторовій Компанії. Не знати, що зробить новий застпник секретаря оборони — Пеккард.

СЕКРЕТАР РІЛЬНИЦТВА ОРВІЛЛ ФРІМЕН домагається, щоб добре зорганізована неприбуткова організація зайнялася ліквідацією голоду в ЗСА. Фрімен переслав річний звіт президентові Джансонові, в якому стверджує, що урядові дотеперішні заходи не змогли зліквідувати вповні голоду в цій країні. Секретар рільництва стверджує, що на останній сесії Конґрес не схвалив стільки фондів на допомогу вбогому населенню за допомогою так званих харчових марок, скільки Уряд проєктував, і внаслідок того не можна було дати ці марки всім тим, що недоїдали. Фрімен проєктує, щоб республіканський Уряд продовжував опікуватися фармерами, щоб вони не мусіли втікати з сіл до міст.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ВВАЖАЄ, що великі маневри НАТО в Західній Німеччині з участю перекинених з Америки додаткових 15.500 військовиків і 100 джетових бомбовиків типу „Фантом" акуратно в день інавґурації Ричарда Ніксона, це „велика військова провокація". Мовляв, ті маневри характеризують новий Уряд в Америці і вони збільшать напруження в Европі. Пише таке в органі робітничих спілок „Труд" якийсь Валерій Роґов, очевидно за директивою від партійної верхівки. Роґов пише про „сумної пам'яти Доллеса" з епохи Айзангавера і висловлює острах, чи слідами Доллеса не піде Ніксон.

У ЛИВАНІ ЗРІКСЯ уряд прем'єра д-ра Абдуллаха Яффі. На його зречення склалися різні причини: атаки правих студентів і прихильників загостреної підривної війни проти Ізраїлю, які закидають урядові, що ізраїльська атака на летовище у Бейруті не зустріла ніякого спротиву, — та бажання дати змогу президентові Шарлеві Гелю створити уряд „національної єдности" на широкій коаліційній базі. Новим прем'єром Ливану став Рашід Керамі.

АМБАСАДОР СССР В ОН ЯКОВ МАЛІК МАВ одногодинну розмову з генеральним секретарем ОН У Тантом. Припускають, що Малік наполягав, щоб У Тант взяв у свої руки ініціятиву для скликання конференції „чотирьох великих" на амбасадорському або міністерському рівні. У Тант міг би скликати таку нараду з уваги на те, що „чотири великі" — ЗСА, СССР, Британія і Франція — є постійними членами Ради Безпеки, а справа ізраїльсько-арабського конфлікту все ще формально стоїть на її денному порядку.

В ОСЛЬО В НОРВЕҐІЇ ПОМЕР Тригве Лі, колишній генеральний секретар Об'єднаних Націй. На похорон виїхав представник през. Джансона віце - президент Гюберт Гомфрі, а від Об'єднаних Націй заступник У Танта для справ політичних, американський мурин д-р Ралф Банч, лавреат мирової нагороди Нобеля. Гомфрі і Банч нараджувалися в Осльо з прибулим із Москви амбасадором Швеції Ґуннаром Ярріґом, який ввесь минулий рік вів в імені ОН невдатні розмови з ізраїльськими і арабськими лідерами.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ДЕ ҐОЛЛЬ ПРИЙНЯВ на нараду, сполучену з обідом, совєтського віце-прем'єра Владіміра Кіріліна, який прийшов разом з амбасадором СССР у Парижі, Валеріяном Зоріним. Газети твердять, що обидва совєтські „достойники" нараджувалися з де Голлем над можливостями замирення на Близькому Сході. Совєтам буцім-то дуже залежить на тому, щоб чимшвидше відкрити Суеський канал, бо вони мають величезні втрати при скеровуванні своїх кораблів, що везуть товари (і зброю до Північного В'єтнаму) довкола Африки. Москва ніби лякається теж, що Єгипет, Сирія і бунтарські екстремісти з підпільно - революційних арабських організацій можуть спровокувати нову війну проти Ізраїлю і втягнути туди СССР, що було б початком небажаної Москві третьої світової війни.

ВСІ ЕСПАНСЬКІ ГАЗЕТИ ПОМІСТИЛИ на видних місцях заяву Хуана Карльоса, внука останнього еспанського короля Альфонса XIII, що він прийме еспанський престіл, якщо Еспанія його йому запропонує. Голова еспанської держави Франсіско Франко протеґує 31-річного Хуана Карльоса і недолюблює його батька, 55-літнього Дон Хуана, який часто критикував режим Франка. Тому Дон Хуан, син Альфонса XIII, не має великих шансів.

Демократи в Конґресі приготовляють труднощі для Уряду Ніксона

Вашинґтон. — Демократичні провідники в Конґресі заявляли й досі заявляють, що співпрацюватимуть із новим президентом Ричардом Ніксоном, але вже тепер приготовляють такі законопроєкти, яких не зможуть прийняти республіканці та їхній Президент, які хотіли б після 20-го січня зосередити свою працю на поліпшенні того законодавства, яке вже існує, дбайливо вивчаючи можливі нові законопроєкти. Голова Палатної Комісії Освіти й Праці конґресмен Карл Д. Перкінс плянує щороку видавати на розбудову початкового й середнього шкільництва по $ 2.8 більйонів і то впродовж найближчих п'ятьох років. Найменований Ніксоном на секретаря освіти, здоров'я й добродійности Роберт Фінч вже сказав кілька разів, що хотів би побачити, як діє недавно схвалений в цій ділянці закон, і тому не плянує нових внесків в цій ділянці. Згідно з пляном конґресмена Перкінса схвалені Конґресом фонди на будову нових шкільних будинків мали б іти в ті райони, де існує більше число учнів тих батьків, які мають малі прибутки.

Кубинці з боєм дісталися до Ґвантанамо на Кубі

Маямі, Флорида. — Коло 150 кубинців старалися пробитися через Кастрові військові сторожі до американської бази на Кубі Ґвантанамо, але тільки 81 особа могла дістатися на волю, коло 15 осіб були вбиті, а решту затримали військові відділи, які бережуть переходів до бази. Американці перевезли двома літаками 81 особу до Маямі, де їх переслухують в Центрі для Кубинських втікачів, що називається Домом Свободи. Ті втікачі, що мали рідних або знайомих, могли відійти під їхню опіку, а іншими зайнялися добродійні організації. Між тими, що втекли з Кастрового „раю", були чоловіки, жінки й діти. Між втікачами є більше число негрів зі Східньої провінції. Найбільше втікачів із цієї провінції, але є між ними й особи аж із Гавани. Зізнання окремих втікачів не дають ясної картини, яким способом зорганізовано втечу такої численної групи, в якій були жінки з дітьми. Це найбільша група втікачів від десятьох років, коли вдалося Кастрові захопити владу на Кубі. Звичайно з Куби втікають на човнах, перепливаючи 90 миль океаном до найближчих берегів ЗСА на Флориді.

Заарештовано вбивника двох аґентів ЕфБіАй

Вашинґтон. — 8-го січня тут вбито двох аґентів Федерального Бюра Інвестиґації, Антоні Пальмізана та Едвіна Р. Вудріффа. Цей останній є першим негром, що згинув від злочинця під час виконування служби. Негайно зорганізовано погоню за вбивником і вночі вдалося його заарештувати. Є ним 29-річний Білли Остін Браєнт, негр, який кілька місяців тому втік із тюрми в Дистрикті Колюмбія. Його заарештовано в мансарді дому, що віддалений три бльоки від місця злочину. Заарештованого оскаржують у двох вбивствах та в збройному пограбуванні. Поліція заявляє, що Браєнт не ставив опору під час заарештування. Вбивство двох аґентів Еф Бі Ай — це найбільша втрата цього Бюра від 1934 року, коли то ґанстер Бейбі Фейс Нелсон смертельно був поранив двох аґентів. Від заснування Еф Бі Ай, це значить від 1908-го року, досі число вбитих працівників цього Бюра становить 25.

Число занедужань на інфлюенцу зменшується

Ню Йорк. — Численні показники вказують на це, що число занедужань на азійську інфлюенцу в Ню Йорку і Ню Джерзі зменшується, що свідчило б про це, що ця пошесна недуга переступила свій вершок. Лікарі щораз менше зголошують нових занедужань на флю. Директор відділу пошесних недуг при Стейтовому Уряді Здоров'я д-р Ронелд Алтман передбачає, що азійська інфлюенца потриває ще один місяць, але щораз менше буде число занедужань. Уряди Здоров'я повідомляють, що старші особи у віці понад 65 років, які ще не хворіли на флю, можуть щепитися окремою новою вакциною проти цієї пошести. Це саме повинні зробити всі хронічно недужі. В шпиталях недостає крови для трансфузії, бо недужі на флю не могли давати кров до банків крови при шпиталях. Уряд Здоров'я повідомляє, що тиждень після зникнення симптомів інфлюенци можуть давати кров. Внаслідок недостачі крови для трансфузії лікарі мусять відкласти деякі операції на пізніше, бо інфлюенца та зимові Свята Різдва Христового і Нового Року спричинили те, що менше було дателів крови.

СУД НАД ВБИВНИКОМ СЕН. РОБЕРТА КЕННЕДІ

В Лос Анджелесі відбувається суд над вбивником сенатора Роберта Ф. Кеннеді Сірганом Б. Сірганом. На світлині суддя Герберт В. Вокер, який провадить розправою; з правого боку провідник лави оборонців адвокат Грант Б. Купер.

Ладж конферував з совєтським амбасадором у Східньому Берліні

Берлін. — Американський амбасадор у Західній Німеччині Генрі Кебот Ладж, призначений на голову американської делеґації на Паризькій конференції про В'єтнам, не зберіґатиме одночасно тих двох становищ і почав складати офіційні прощальні візити. Він прибув до Західнього Берліну, де отримав від тамошнього посадника Клявса Шюца мініятурний Дзвін Волі. З Західнього Берліну Ладж несподівано переїхав до Східнього Берліну і там відбув довшу нараду з совєтським амбасадором Пйотром Абрасімовим. Формально, ЗСА, Британія, Франція і СССР є відповідальними за весь Берлін, поділений на 4 зони, тому Ладж мав формальну причину скласти кутуазійну прощальну візиту совєтському амбасадорові. Однак насправді, за газетними твердженнями, Ладж і Абрасімов розмовляли про шанси замирення у В'єтнамі. Абрасімов є членом Президії компартії СССР, а відомо, що Москва могла б мати величезний вплив на Північний В'єтнам в напрямку до замирення — як би захотіла. Про зміст наради Ладжа Абрасімовим нічого не подано до преси. Теперішній голова американської делеґації в Парижі Аверелл Гарриман остаточно виїздить з Парижу до ЗСА в наступному тижні. Припускають, що перед інавґурацією Ричарда Ніксона і приїздом до Парижу нового американського проводу делеґації — не буде засідання конференції. Північно-в'єтнамська преса зустріла дуже ворожими коментарями призначення Генрі Кебота Ладжа на нового голову американської делеґації, як ніби запеклого ворога комуністів.

Франція солідаризується із політикою Москви на Близькому Сході

Париж. — Французький міністер інформації Жоель Ле Тель заявив журналістам, що французький уряд рішив тому припинити всякі достави зброї Ізраїлеві, бо вважає його за єдиного аґресора на Близькому Сході. Одночасно названий речник французького уряду заявив готовість Франції взяти участь у міжнародному війську, що його треба би вислати до Близького Сходу задля переведення в життя постанови Ради Безпеки Об'єднаних Націй з 22 листопада 1967 року. Франція солідаризується з Совєтами, що Ізраїль повинен обов'язково звернути сусіднім арабським державам землі, що їх окупував після короткої червневої війни в 1967 році. Тому теж Франція також у згоді з СССР, поручає, щоб замирення на Близькому Сході — шляхом накинення згори чи переконання обох сторін — перевели радше безпосередньо чотири великодержави, ніж Об'єднані Нації, до яких Франція не має довір'я ані великої пошани. Коли один журналіст на тій пресовій конференції з минулої середи звернув увагу названому міністрові інформації, що широке французьке громадянство не солідаризується з урядом в односторонньому засуджуванні Ізраїлю, то міністер Ле Тель відповів сухо, що урядові відомо, що французька інформаційна служба стоїть під впливами Ізраїлю, чи пак французьких жидів.

Чеський уряд загострив контролю над пресою

Прага. — Чеський уряд намагається переконати всіма способами — словами і репресіями — щоб редактори і звітодавці припинили всяку неґативну критику уряду, відмовились від свого войовничого становища, заперестали критикувати Совєтський Союз і підбурювати настрої широкого громадянства, бо все це може привести до нової совєтської збройної інтервенції. Чеський міністер д-р Ольдріх Чернік перевів в минулу середу три години з чеськими журналістами, апелюючи до їх совісти і розуму та доказуючи їм, що гостра постава чеської преси супроти Москви та в обороні демократизаційних реформ і їх головних ініціяторів тільки шкодить країні і справі. Паралельно ціла верхівка чеської компартії із Александром Дубчеком і Йосифом Смрковським у проводі відвідала найбільшу чеську металюрґічну фабрику і апелювала до робітників — не стосувати на адресу уряду і партії ніяких ультиматів і не погрожувати страйками, бо це тільки анархізує відносини і є водою на млин всіх тих, які бажають собі поновної совєтської інвазії. Між чеським урядом і редакторами прийшло буцім-то до неписаної умови, яку редактори почали негайно здійснювати, бо чеські газети почали писати про актуальні події в куди спокійнішому й лагіднішому тоні.

Помер Андрій Мудрик — видатний кооперативний і суспільний діяч

Торонто. — У вівторок 7 січня помер тут на 76-му році життя видатний і заслужений український кооперативний і суспільний діяч інж. Андрій Мудрик. Народжений 12 серпня 1893 року в селі Павлокома, Березівського повіту над Сяном, в селянській родині, закінчив ґімназію в Перемишлі і в часі першої світової війни служив в австрійській армії і був учасником українських визвольних змагань. Закінчивши 1928 р. молочарські студії в Чехо-Словаччині й повернувши до Галичини, включився в працю української кооперації на західньоукраїнських землях головно в ділянці кооперативного молочарства і згодом очолив, як один із директорів, кооперативно-молочарську централю „Маслосоюз", працюючи на цьому становищі до 1944 року. Водночас із цим був членом Ради Ревізійного Союзу Українських Кооператив, головою Надзірної Ради Центробанку у Львові, співпрацівником „Сільського Господаря" та співредактором „Кооперативного Молочарства". Опинившись з 1945 року на еміґрації, Покійний був ініціятором Першого Кооперативного З'їзду у Мюнхені 1946 року, першим головою еміґраційної кооперативної Централі „Центросоюз", і перебуваючи в Канаді з 1951 року, очолював Братство Маслосоюзників і деякий час Координаційний комітет Кредитових Кооператив у Торонті. Осиротив сл. п. інж. Андрій Мудрик дружину Марію з Середницьких, відому пластову діячку, та дві доньки, між ними Ніну замужню Мриц, поетку й дитячу письменницю.

Українці після місцевих виборів у Бразилії очолюють три повіти

Курітіба, Бразилія. — Нині маємо змогу оглянути успіхи українців у недавніх місцевих бразилійських виборах до міських та повітових органів влади. Ті вибори для української колонії естада Парана, де живе найбільше наших людей, не пройшли непомітно.

Так, головою повіту „префейто" Ріо Азул вибрано Нестора Мартиниця, а членами повітової ради Платоніда Таращука та Віктора Бурка. Головою повіту Малет став Йосип Матійовський, а радним Ілля Хома. В повіті Павло Фронтінь маємо голову в особі Петра Скибінського. Отже, три суміжні й сусідні повіти очолені тепер людьми українського роду. На жаль, у Прудентополі українець не вийшов на голову повіту.

При цій нагоді про згадані три повіти, очолені українцями, варто сказати кілька слів. По-перше, територіяльно вони охоплюють площу в понад три тисячі квадратових кілометрів Півдня („Сул") естада Парана. Далі, великою мірою вони в'яжуть головне місто естада Куритибу з більшими містами Парани — Уніон да Віторія та Іраті. Їхніми теренами проходить велика залізниця, що при бразилійському бездоріжжі має особливе значення. Останніми роками тут прокладено доволі добрий автошлях. Підсоння підбігунникове (підтропічне), протягом року випадає досить дощів. Земля врожайна. В сільському господарстві головним чином культивується риж, кукурудза, квасоля, картопля, також пшениця, соняшник та в менших вимірах гречка.

За складом свого населення ці повіти вважаються „українським морем", хоч населення польського походження тут є, приблизно, в рівній кількості з українцями. В згаданих повітах є чимало українських католицьких церков з постійними парохами і таких, що їх обслуговують священики - місіонери. Діють тут згромадження українських Сестер Служебниць, які, наприклад, в місцевостях поблизу Малету та в Антоніо Олінто утримують і провадять великі шпиталі, їхніми ж заходами численні сиротинці та притулки для старших. Сестри Служебниці також навчають підростаючу молодь української мови та українських пісень. За дуже незначним винятком, українське населення цих трьох повітів не належить до до еміґрантів, а вже роджене в Бразилії, при чому, крім першого „місцевого" покоління, є вже 2-ге, 3-тє і 4-те. Українські католицькі те. Українські католицькі священики й Сестри Служебниці — всі вже роджені в Бразилії. Навіть єпископ, Апостольський Екзарх для українців - католиків Бразилії преосв. Кир Йосип Мартинець, також роджений у Бразилії і походить з Малету.

Чисельна українська колонія Гонсалвес Жуніор (біля міста Іраті) віддавна має велику й гарну українську православну церкву. На жаль, там уже давно нема настоятеля, бо в Бразилії взагалі бракує українських православних священиків. У тій колонії діє філія Хліборобсько - Освітнього Союзу. Філії цієї організації є також у Малеті, Дорізоні, Іраті, Павло Фронтінь, Лінія дар Лімоейро тощо.

Українське населення цих повітів переважно хліборобське. Серед українців є й купці та промисловці, але й ті щільно пов'язані з хліборобством. Окремо зазначимо, що чудова купелева місцевість біля Дорізону й джерела мінеральної води, що має збут сливе по всій Бразилії під назвою „Агва Дорізон", належить українській родині Ткачів.

Мандруючи цими повітами, майже скрізь доводиться чути українську мову. Нашу мову почуєте не тільки від перших зустрічних, а і в поліційних станицях і в приміщеннях органів влади. На жаль, з роками українська мова тут стає лише розговірною, а вже щодо читання й писання, то місцеве населення здебільшого користується мовою португальською. Цікаво, що серед тих, які знають українську мову в

(Закінчення на стор. 3-ій)

Різдвяні свята за старим календарем в Чикаґо були врочисті і достойні

Чикаґо (М.Д.) — Велика місцева Українська Громада від кількох років була відома з того, що гострі календарні суперечності між українцями католиками виявлялися головно під час років Різдвяних, Йорданських і Великодніх свят. Цьогорічні свята Різдва Христового за старим календарним стилем пройшли тут спокійно та незвичайно врочисто і достойно. Як відомо, Блаженніший Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф під час своїх відвідин в Чикаґо проголосив створення нової парафії св. Володимира і Ольги, що в церковних святах зберігає старий календар. Але тому, що приділена цій парафії церковця вміщає тільки малу частину вірних, настоятель українського православного собору св. Володимира о. протопресвітер Білецький погодився дати місце в цьому соборі для відправ для цих парафіян катол. віровизнання. В цьому ж соборі і відбулися різдвяносвяточні відправи для цих парафіян. На свято Різдва Христового 7-го січня Святу Літургію в католицькому обряді відправив рано парох о. Джулинський ввечорі о. Максим Марків, ЧСВВ. Відправи відбувалися за згодою і благословенням Преос. Ярослава Габра, різдвяне пастирське послання якого було відчитане під час Служби Божої. Понад 2,000 католиків, що зберігають старий календар, заповнили величавий православний храм св. Володимира. Понад 400 осіб приступило до св. Причастя. Співав хор під дириґуванням п. Р. Андрушка. Під час колекти зібрано понад 3,000 долярів, що призначені на розбудову нової парафії. Під кінець відправ приявних в храмі вітав його настоятель о. прот. Білецький. Різдвяносвяточні відправи попередила св. Місія, яку проводив о. М. Марків, ЧСВВ.

ПОВІДОМЛЕННЯ РЕДАКЦІЇ:

З уваги на те, що в різдвяному часі сторінки „Свободи" були заповнені відповідними до часу матеріялами й оголошеннями, як також тому, що сезонова „гонґ-конґська" інфлюенца від майже двох місяців не оминала й працівників видавництва, в редакції „Свободи" нагромадились поважні залеглості у використовуванні надісланих матеріялів, зокрема дописів з життя громад і організацій, літературних матеріялів, некрологів тощо. Всі ці залеглості постараємось використати в найближчих тижнях, додаючи до щоденника додаткові сторінки.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Терор і відплата

Усі спроби замирення між Ізраїлем і його арабськими сусідами, що їх робив офіційний посередник Об'єднаних Націй Гуннар Яррінґ в минулому році, не мали ніякого практичного ефекту. Третя з черги ізраїльсько-арабська війна в першому тижні червня 1967 року формально перейшла в стадію перемир'я, але фактично ведеться далі, тільки зміненими засобами: з арабського боку ведуть її добре зорганізовані, арабськими державами чи пак насправді Москвою фінансовані й озброювані партизансько-терористичні організації, а ізраїльська сторона на кожний більший арабський терористичний акт чи саботаж відповідає відплатними діями — гарматним вогнем, рейдами танків, налетами бомбовиків. Напад двох арабських терористів на ізраїльський пасажирський літак на летовищі в Атенах і убивство одного з його пасажирів спонукали Ізраїль перевести налет гелікоптерами на летовище в столиці Ливану, Бейруті, і спалити 13 великих літаків.

Відомо, що Рада Безпеки ОН одноголосно, включно з ЗСА й СССР, гостро затаврувала той ізраїльський відплатний рейд і загрозила Ізраїлеві санкціями. Але самій справі — замиренню на Близькому Сході — це не допомогло. Державний секретар Дін Раск звернувся з закликом до Ізраїлю і арабів „перестати крутитись у злочинному колі терору і відплати". Совєтські амбасадори в Парижі, Лондоні й Вашинґтоні дістали з Москви наказ старатися приєднати уряди трьох західніх великодержав для ідеї спільного виступу „4-ох великих" у справі Близького Сходу: Москва, що ніколи не рахується з волею народів, хоче, щоб 4 великодержави „продиктували мир" Ізраїлеві і арабам. Частинно переконали у цьому де Ґолля, який був би радий привернути втрачені впливи Франції на Близькому Сході.

За основу замирення у Москві і в західніх столицях вважають резолюцію Ради Безпеки з 22 листопада 1967 р., яка наказує Ізраїлеві звернути арабам окуповані ним в червневій війні землі взаміну за проголошення арабами, що вони „припиняють стан війни" проти Ізраїлю і дозволяють йому користуватись морською протокою Акаби і Суезьким каналом. Ізраїль хоче кращих ґарантій безпеки, ніж словесні обіцянки, і пропонує безпосередні переговори з арабами — на що араби ніяк не погоджуються.

Отож заворожених кол на Близькому Сході більше. Головне з них — це взаємне недовір'я і ненависть. Але нова ізраїльсько - арабська війна, з уваги на приявність у Середземному морі большевицької фльоти, погрожує перетворитись у війну світову, тому її не хоче ні Москва, ні Вашинґтон. І тому, можливо, під збільшеним натиском з обох тих столиць, обидві сторони дійдуть до переконання, що терором і відплатами нічого не здобудуть.

Сільська молодь

У Москві в кінці грудня м. р. відбувся 6-ий пленум ЦК комсомолу СССР, який схвалив резолюції „Про завдання комсомольців у розвитку сільського господарства", отже головну увагу звернув на сільську молодь у Совєтському Союзі. „Молодь України" з 29 грудня надрукувала ту „Постанову". З неї видко, що сільська молодь в СССР взагалі мало цікавиться комсомольською організацією, і навіть ті юнаки й дівчата, що стали комсомольцями — „мало проявляють ініціятиви і бойовости у виконанні завдань колгоспів і радгоспів". Постанова виявила, що сільська молодь у „союзних республіках" намагається уникнути праці на землі, себто уникнути колгоспної панщини. Тому сказано: „Зобов'язати ЦК комсомолу союзних республік проводити постійну роботу по закріпленню молоді на найважливіших ділянках сільськогосподарського виробництва, у тракторних бриґадах, ланках механізації, тваринницьких фармах"... Щоб сільська молодь не мала взагалі вільного часу після колгоспної праці, всесоюзний ЦК комсомолу проголосив „трудові пляни для молоді", і то на „патріотичній базі", іншими словами безплатно. До таких плянів входить і ремонт старих шкільних будинків по селах і будування в 1969-70 рр. 5 000 нових шкіл, що їх будуть ставити „державним пляном, а також за рахунок колгоспів".

Багатьма наворотами в „Постанові" згадано про необхідність удосконалювати „ідеологічну роботу із сільською молоддю", щоб можна було „рекомендувати сільських комсомольців у народні дружини та МВД". Особливий натиск кладеться на атеїстичне виховання сільської молоді: „Слід вести кропітку, індивідуальну роботу по атеїстичному вихованню юнаків і дівчат"...

Найновіша московська постанова відносно сільської молоді в СССР є черговим намаганням комуністичної партії остаточно закріпачити тих, які дедалі то відважніше виступають проти кріпаччини XX століття.

Методій Борецький

ЯК ВІТАТИМУТЬ АСТРОНАВТІВ „АПОЛЛО - 11"?

Далекопростірний корабель, який має занести трьох американських астронавтів в орбіту довкруги Місяця, а опісля двох із них на його поверхню — і щасливо „стягнути" на Землю вже наприкінці цього літа, називається „Аполло - 11".

Місія висилки астронавтів на Місяць і їх поворот на Землю відбудеться в дев'ятьох стадіях: підготова та вистріл ракети з космічним кораблем і трьома астронавтами на Кейп Кеннеді, Флорида, літання в орбіті довкруги Землі, лет у напрямі Місяця, кружляння в орбіті довкруги Місяця, вилет двох астронавтів з орбіти Місяця і висад на його поверхню, перебування двох астронавтів на поверхні Місяця, вилет з поверхні Місяця обидвох астронавтів та їх зустріч з третім в орбіті довкруги Місяця, поворот усіх трьох та їх „тріюмфальна" зустріч на Тихому океані.

Чому тріюмфальна у лапках?

Залогу космічного корабля „Аполло-11" зустрічатимуть в особливий спосіб з огляду на небезпеку перенесення мікроорганічного життя у формі бактерій або вірусів з Місяця на Землю. Досі науковцям ще не вдалося ствердити, чи взагалі існує якесь життя на Місяці. Однак, якщо таке існує, тоді воно може представляти поважну небезпеку для життя на Землі: рослинного, тваринного чи людського.

Згідно з теперішнім пляном, після „приводнення" на Тихому океані, трьох астронавтів разом з кабіною занесуть відповідним двигуном на поклад корабля, де вони перейдуть плястиковим коридором із своєї кабіни до відповідно приготованого автомобільного причепа. В тому автомобілі чекатимуть на астронавтів дві особи — інженер і лікар — які в плястиковому коридорі зустрінуть поворотців і їх „публічно" привітають. Після тієї зустрічі ізольована п'ятка — три астронавти, інженер і лікар — припливуть кораблем в автомобільному причепі до найближчого морського порту, що диспонує великим летовищем. З цього летовища згадана п'ятка, увесь час ізольована, перелетить транспортовим літаком до головного космічного центру в Гюстоні, Тексас. З летовища їх перевезуть до відповідно сконструйованої ляборатоpії (Лунар Рісівінґ Лабораторі). Отже, такою біологічною бар'єрою відгородять астронавтів від зовнішнього світу.

Повітря, яке видихуватимуть астронавти, буде очищуватись о х о лоджуючою системою ще перед злукою з атмосферою.

Уся ляборaторія буде побудована так, що на випадок, скажімо, збиття вікна, повітря зможе входити у забудову, але не зможе виходити з неї. Це легко зробити, зменшивши атмосферичний тиск всередині. Ця забудова матиме одну стіну скляну, щоб астронавти могли бачити і говорити з своїми рідними і приятелями. Одначе, всякий фізичний контакт буде виключений. Науковці та лікарі зможуть їх відвідати в тій ізоляції, однак, раз увійшовши всередину, будуть змушені там провести ввесь час аж до випуску астронавтів на волю.

В подібний спосіб охоронятимуть всі інші здобичі з Місяця, наприклад, мінерали. А такої добичі астронавти привезуть із собою коло 50 фунтів.

Під час постою астронавтів в ізольованій забудові науковці в ляборaторіях старатимуться відкрити місячні бактерії та віруси. Для тієї цілі „виховано" чотири ґенерацій білих мишей. Перша ґенерація тих мишей побачила світ, народившись з поміччю цісарського розтину в обставинах без мікробів і бактерій. Всі чотири ґенерації мишей виросли у відповідному збірнику без бактерій і мікробів, отже без можливости зараження їхнього організму якоюсь хворобою. Серед таких обставин організми мишей не мали змоги витворити оборонних засобів проти атакуючих бактерій різних хвороб. Отже, як бачимо, організми тих мишей ідеально здорові, але вони рівночасно можуть бути ідеальними жертвами різних бактерій.

Саме оці білі миші будуть першими мешканцями нашої плянети, що зустрінуться зі згаданими мінералами. Якщо при зустрічі з тими мінералами миші похворіють, то це, очевидно, буде доказом, що мінерали мали загрозливі бактерії чи мікроби.

Досліди над цими білими сотворіннями триватимуть повних три тижні. Якщо миші не захворіють, астронавти вийдуть на волю, а якщо захворіють, тоді їм і їхнім товаришам прийдеться дещо довше посидіти в згаданих обставинах.

На підставі дотеперішніх даних не легко прийти до висновку, чи на Місяці існує якенебудь життя. Майже повна відсутність атмосфери, брак води, збільшена радіоактивність, активність метеорів та велика змінність температури (від 230 до мінус 280 степенів Фаренгайта) зовсім не сприяють якомунебудь життю на поверхні Місяця. Все таки певне ризико існує, і тому згадані заходи вповні оправдані.

Отже, як бачимо, астронавтам не простилатимуть червоних килимів на кораблі, не справлятимуть парад по П'ятій Евні, ані не возитимуть їх до обидвох палат Конґресу ЗСА. Це так принаймні перших три тижні...

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Валерій Остапенко

ДЕЩО З ПСИХОЛОГІЇ В'ЄТНАМСЬКОЇ ВІЙНИ

(2)

І це — не випадковість, і не окреме явище, зв'язане тільки з подіями у В'єтнамі. Це довгий ланцюг тісно пов'язаних між собою прецедентів у загальному світовому поході комунізму — при точному розподілі сил на три етапи: пропаґанда, матеріяльна допомога, збройне втручання.

У В'єтнамі Москва застосовує перші дві категорії сил, тримаючи третю — совєтську армію — вдома, „в резерві".

У Північному В'єтнамі совєти мають, так само, як і американці у Південному В'єтнамі, чимало своїх воєнних інструкторів, інженерів, техніків, лікарів. Але на фронті, у бушуючих боями джунґлях совєтських офіцерів і солдатів нема. Вони не керують літаками, але готують їх до бою. Не стріляють з гармат, не випускають ракет, але вишколюють для них обслуги. Вони безпосередньо не вбивають, не беруть полонених, не є прямими учасниками усіх тих жахів війни, учасниками яких змушені бути американські вояки.

І в цей самий час у портах Північного В'єтнаму безперервно вивантажуються пароплави совєтської торговельної фльоти. Ганойський політехнічний інститут і ряд інших наукових та культурних закладів збудували і устаткували совєтські фахівці за совєтські гроші. Совєтські кореспонденти розсилають через ТАСС по цілому світі повідомлення: „Здесь можно купить русскую книгу, услышать на улице русскую речь, послушать оперу „Евгений Онегин" на русском языке". „Льен Со! Чен Тхан!" (Совєтський, руський! Перемога!) — зустрічають совєтчиків у Північному В'єтнамі. Це все дуже важливі психологічні моменти. Вони ж і створюють у багатьох людей враження, ніби присутність совєтів у В'єтнамі має цілком миролюбний, гуманний характер.

„Нас можна розігнати, але не розбити"

Такий тактичний афоризм партизанів у в'єтнамських джунґлях.

Це ворог підступний, безсердечний, дуже жорстокий навіть у відношенні до своїх власних людей. Його зброя характеризується легкістю та скорострільністю, а тактика — скритістю, несподіваністю та інтенсивністю короткого бою, бою вночі, у кожній місцевості і при кожній погоді. Його блискучі знання партизанської тактики доповнюються глибокою ідеологічною обробкою. Це — страшний ворог. Це ворог, з яким американцям прийшлося зустрітися вперше.

Твердження воєнної філософії, що „ідея породжує психіку, а психіка творить бійця та форму бою", можна без жадних застережень застосувати при психологічній аналізі в'єтнамської війни. Отже, глибока ідеологічність в'єтнамської війни породжує там певні психологічні обставини, які в свою чергу і створюють саме таких бійців, якими є партизани В'єтконґу.

Крім того, в'єтнамська війна — це не клясична державно - національна війна, коли один народ, як цілість, воює проти іншого народу. У В'єтнамі воює передусім свій проти свого. Свій по психіці місцевих сіл, по мові, звичаям і по родинним зв'язкам. А американці там „чужі".

І тут не допоможуть жадні політичні, воєнні чи адміністративні заходи. Ні відділення населення від В'єтконґу за пляном ґальванізації системи „стратегічних сіл". Ні „новий плян для В'єтнаму" генерала Ленсдейла, що передбачає створення у В'єтнамі якогось „к о а ліційного центру". Ні мирові конференції на взірець теперішньої Паризької.

Для досягнення миру, а не „замирення, у В'єтнамі треба нарешті усвідомити, що протипартизанська війна — це передусім психологічна, аґітаційна війна. І тому мусить вестися силами того народу, на території якого відбувається. Тільки свої національні частини можуть перемогти, а не „розігнати" В'єтконґ. Ці ж частини не можуть бути чимсь середнім між військовими і поліційними — чимсь нижчим, другорядним, якимись пасинками поруч з модерними чужинецькими дивізіями.

Своя, а не чужинецька національна армія повинна ґарантувати, нехай спочатку навіть символічно, визволення народові від комунізму.

„Ми — союзники" — ось девіз для американців і південнов'єтна м ц і в у їхній спільній боротьбі. Інакше, з політичним гаслом — „Бий чужинецьких н а й митів!" В'єтконґ і далі пануватиме над більшістю території та населення В'єтнаму.

Хто ж переможе?

Деякі воєнні обсерватори, акредитовані у Сайґоні, висловлюють думку, що ні американці, ні В'єтконґ не можуть виграти війну.

Це означає, що у В'єтнамі існує рівновага сил. Але цілком відмінна від т. зв. „окопної рівноваги" часів першої світової війни, або рівноваги сил між німецькими маневровими дивізіями та „інертною силою" російських просторів у другу світову війну. Тепер у В'єтнамі існує рівновага сил між технічно та економічно багатою Америкою і людськими масами затрусної комунізмом Азії — положення, коли, при певному насиченні одної сторони технікою, а другої живою силою, наступає „рухома бойова рівновага". Її може зрушити тільки введення в акцію нових психологічних взаємовідносин між технікою і людиною.

(Закінчення на стор. 3-ій.)

О. Калиник

СЛОВАКИ — БРАТНІЙ НАМ НАРОД І БАЖАНИЙ СУСІД

2)

Сотні років карпатські українці разом із словацьким народом були в тяжкій неволі у мадярських баронів, вони разом були національно - духово гноблені та економічно експлуатовані, і цей довгий час спільної недолі єднав їх і єднатиме в майбутньому.

З усіх наших сусідів на Заході, в найдальшій частині українського Закарпаття лише словацький народ є духово близький нам сусід, подібно як дорогим і бажаним сусідом на східній частині України є білоруський народ. Тому в інтересах реальної визвольної політики нам потрібно привернути і закріпити своє лідерство серед усіх поневолених Москвою народів, а особливо прагнути своєю поставою здобувати потенціяльних союзників на дальшу мету для оформлення с п р а важньої Спілки Слов'янських Народів проти російського „панславізму". Словацький народ мав і матиме першорядне значення як природній сусід - союзник українського народу проти ароґантних сусідів на західньоевропейських, сумежних з Україною просторах.

Якщо словацький народ, а в першу чергу його еліта до другої світової війни разом з чехами ставилися до москаля, як до „слов'янського брата", то тепер вони впізнали справжню суть московського ведмедя, і їх симпатії до нього вичахли. „Московський брат" так дошкулив словакам та чехам, що й наступні їх покоління ненавидітимуть Москву. А це вже величезної ваги крок до наближення їх і приступлення на позиції спільного з українцями протимосковського фронту.

Після другої світової війни українці у Чехо - Словаччині, зокрема в східній частині Словаччини на Пряшівській землі, мають більші права і кращі умови життя, як українці у Польщі, Румунії, Югославії чи на Мадярщині. Українців в Словаччині числиться біля ста тисяч. і після сталінського періоду їх освітньо - наукове, суспільно - громадське й національно - культурне життя розбудовується згідно з конституційними правами нарівні з німецькою та мадярською меншинами. Але ці „конституційні права" для українців не певні, бо Москва постійно тисне на словацьких і чеських комуністів, щоб українців в Словаччині пляново обмежували в їх національних аспіраціях. Москва зацікавлена в тому, щоб становище українців на Пряшівщині було ще гірше, як в СССР. Але пряшівські українці виявили свою відпорність та національну самобутність. і словацький народ в цілому виявив до нього в цьому аспекті толерантність, коли не рахувати окремих випадків збоку екстремістичного с л овацького та чеського шумовиння.

Українці в Словаччині видають свої часописи, книжки, а в місті Свиднику є Музей Української Культури. В Пряшеві існують два відділи університету, в Кошицях педагогічний і філософічний факультети, на яких вчаться українські студенти. Це — майбутні кадри української культури. Там же засновуться дослідні та бібліографічні центри, існують українські мистецькі гуртки, аматорські та професійні театри і ін. Важливе значення мають щоденні радіопересилання українською мовою для місцевого населення, що їх слухають і на Україні. Звичайно, все це здобутки, осягнені впертою боротьбою за свої права українських місцевих патріотів.

На Пряшівщині відновлюється релігійне життя українців в Греко - Католицькій Церкві.

Після війни, коли з наказу Москви сталіністи в комуністичному уряді Праги зліквідували Греко - Католицьку Церкву на Пряшівщині, між українцями поширювались чутки, що большевики плянують з празьким урядом переселити всіх українців до СССР. Щоб уникнути примусової висилки, десятки тисяч карпатських українців добровільно в пашпортах змінили свою національність на словацьку. Словацькі урядові чинники радо виконували їх прохання, бо це було в їх інтересах. Чи можна закидати словакам, що, мовляв, вони примусовоословачували українців? Ні. не можна. Припускаємо, що були поодинокі випадки зловживань у цій справі, але не можна за це винуватити увесь словацький народ.

З огляду на ту дійсність, ясна річ, урядова статистика показує тепер меншу кількість українців. Очевидно, що словацькі чинники рахують словаками і тих карпатських українців, які є парафіянами словацьких церков.

Отже, ця, так би мовити, казуїстична статистика кількости українців у Словаччині не мусить бути підставою для неоправданої критики братньої нам нації, як це роблять деякі наші українські публіцисти. Навіть і тоді, коли словацькі урядовці проти волі тих чи інших українців записували їх до словацької нації, в окремих випадках це допомагало їм в підшуканні праці. Але знову ж таки це не було масовим явищем.

Приймаючи до у в а г и факт, що українці в Словаччині, на Пряшівській землі, зуміли під різними режимами впродовж довгої історії боротьби за своє життя і за свої національні ідеали зберегти себе, як національну спільноту, а під сучасну пору живуть в кращих національно - духових і культурно - громадських умовах, як українці в СССР чи в сателітних країнах, то просто дивно читати статті, наших

(Закінчення на стор. 3-ій.)

СВОБОДА ЦІНИ НЕ МАЄ

Ярослав Гайвас

(29)

Любрик Гладкий, який пластував усе своє життя і на десятках таборів викладав ці дисципліни для мирного вжитку, тепер написав ряд коротких лекцій на згадану тематику. В камерах почалася нова діяльність: рисування профілів поземелля, відзначування відстаней, рисування тимчасових містків і, ясна справа, зривання різних побудов. Одним словом, не лише „десь там далеко в світі", але й тут, у тюрмі, почалася підготова до недалекої війни. Бо що війна зближається, ніхто з нас не сумнівався. Належало це ніби до своєрідного ритуалу відбувати періодичні лекції для з'ясування нових подій, які наближали війну.

Одного дня на нашому ізоляторі мав службу стражник Лось. Добряга поляк, який ніколи не лаявся, не рвався до бійки, не ставляв нас до рапорту і не робив прикрости. Якось він завважив у котрогось нашого друга, чи не самого Любрика, жмуток паперів саме з тими новими матеріялами. Вже не було часу заховати, і він, вскочивши у камеру, забрав їх і почав студіювати. Увагу його привернули насамперед рисунки, які з такою майстерністю повиконував Любрик. І леле! На рисунках не лише мости, але й пояснення, як їх зривати. І це в тюрмі, яка славилася суворістю режиму! Лось перелякався, але людині не хотів пошкодити. Він зайшов до мене в камеру (а знав мене з двох попередніх вироків, які я у великій мірі провів у львівських Бриґідках) і заявив: „Пане Г., тут є шпигунство. Ваші колеґи займаються цим. Коли це піде до адміністрації й суду, буде додаткових п'ятнадцять років." — Мої доказування, що це ніяке шпигунство, а звичайна картографія, зовсім не переконали стражника. Він був певен, що це таки розвідка і ось у руці має доказ на п'ятнадцять років для одного чи кількох наших друзів. Видно було його хвилювання і нерішучість. Врешті я йому порадив записки порвати й спустити з водою. Він це, мабуть, і зробив, бо після цього нікого не кликали.

Це все відсувало гарячу візію втечі з безпосереднього поля зору. В мене положення ускладнилося ще й тим, що мене перевели на поодинку ч. 1, яка виходила вікном у вікно стражниці. Таким чином я був під постійною контролею, і кожен шум у моїй камері могли почути.

День за днем минали зимові місяці, дні видовжувалися, зближалася весна, а з нею й тяжчі умовини втечі. А коли прийде літо втеча майже зовсім буде неможлива. Хіба трапиться якась особлива нагода. І ми на це рахували. Хоч Турковський і далі відмовчувався, ми втрьох постійно переписувалися на цю тему.

Загострення ситуації у світі ми бачили з того, як прибували щораз нові в'язні. Спочатку прибували вони поодинці, а далі малими групами. Потім дні і ночі водили їх стражники й аґенти на переслухання. Раптом одного дня я мало не злетів зі стільця, на якому стояв, обсервуючи, що діється на подвір'ї: в кутку подвір'я швидким, енерґійним кроком, самопевно, зиркаючи сміливо по вікнах, відбував свій прохід Лев Ребет. Хоч зі світу прийшли вістки, що він передав пост крайового провідника комусь іншому, факт його арешту зморозив мене. Ось тут ключ до майже всіх організаційних таємниць... Але Ребет ходив рішуче, дивився по вікнах, не уникав людей і їхнього зору, а це неминучий знак: в'язень тримається добре.

З другого боку множилися знаки, що моя справа гіршає. Часом зовсім без причини кликали мене на коротке переслухання, а коли я вертався, то знаходив сліди, що в камері була ревізія. На прохід водили мене за шпиталь, звідки годі було когось побачити чи подати знак. Хоч Олійник відкликав свої зізнання, деякі згадані ним люди почали говорити про мене.

Несподівано одного дня зайшов до мене з кількома аґентами комісар Фурман. Він почав злегенька, як звичайно, а потім перейшов до атаки: вони мають докази, що моя роля зовсім не була випадковою у відбудові організаційної сітки, як це їм я представляв. І коли я не почну говорити, то мене передадуть туди, де Ярослав Старух. А де Старух, то я хіба знаю. (Ярослав Старух, арештований з групою членів, а між ними й деякими референтами Крайової Екзекутиви, був переданий до Луцька в руки Заремби. Про знущання над ними й нелюдські побої діставалися до нас понурі інформації). Фурман продовжував, як і кожний поліцист у світі: „Ми все знаємо. Признайтеся для власного добра. Ми провели широку акцію і вже майже всі провідні члени ОУН у наших руках. Багато хто признається, звалює на вас, і тут єдина логічна дорога: боронитися." А я відповідав своє: в Організації я не реактивізувався, лише часом давав декому приватні інформації. Але Фурман навіть не хотів слухати. Він вертівся на стільці, аґенти стояли при дверях...

Врешті він не витримав і випалив мені просто в лице: „Ви маєте контакт зі світом!" Схопився зі стільця і, вимахуючи руками, почав погрожувати. Він прямо казився. І це зажурило мене. Завдяки контактові зі світом я мав відомості про те, кого й де арештували, що забрали. Завдяки тому ми могли інформувати інших в'язнів, щоб були приготованими на удари. І тепер виявляється, що поліція знає про це. Або може це собачий нюх вправного гончого Фурмана? Або може біля моєї дружини є провокатор? Або її зв'язок до КЕ сипле хтось?

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

ДЕЩО З ПСИХОЛОГІЇ В'ЄТНАМСЬКОЇ ВІЙНИ

(Закінчення зі стор. 2-ій)

Питання, хто переможе — воєнна машина чи людська маса, технологія чи психологія бою — лишається відкритим.

Для західнього світу це питання набуває ще й значення шекспірівського питання — „бути чи не бути?". Бо Азія прокидається. Азія, підбурена комунізмом, встає.

Трохи з вищої духовости

В'єтнамська війна, як і кожна війна, має ще одну психологічну сторону, за яку зовсім мало говорять і пишуть, можливо тому, що це відноситься до понять вищої, майже надлюдської духовости.

Пацифісти багато говорять про жахи війни. Але вояк знає і другу сторону бою — коли докраю напружується психіка, коли биття серця зливаються з подихами природи, коли між небом і землею, між життям і смертю, між миттю і вічністю — зникають усі межі видимого й невидимого, і вояк, ідучи у бій, душею відчуває те, що не може відчути пацифіст.

Вояк тоді відчуває красу та велич бою. Велич любови, „хто душу свою кладе за друзі свої" — за життя своєї нації, за її державну та історичну славу.

(Кінець)

СЛОВАКИ — БРАТНІЙ НАМ НАРОД І БАЖАНИЙ СУСІД

(Продовження зі стор. 2-ої)

авторів з критикою словаків.

Словацький малий народ є природнім нашим сусідом і сприяє, морально допомагає нам у наших змаганнях проти московського окупанта, а після прогри Карпатської України в боротьбі з мадярським окупантом у 1939 році чимало наших молодих вояків еміґрували до Словаччини, де словаки допомагали їм матеріяльно, влаштовували їх на працю, приймали до своїх навчальних закладів і навіть видавали державні стипендії. Також під час рейдів УПА не чеські, а словацькі селяни допомагали упівцям перейти на захід, хоч уже пізніше чехи на власній шкірі пізнали, що таке московський окупант. Від серпня 1968 року вони отряслися від фальшивих уявлень про „московського брата", який простягає свої імперіялістичні пазурі, щоб стиснути в своїх „братніх обіймах" і чеський народ.

Хай не турбуються деякі наші автори статтей про „словацькі утиски" чи „ословачення" українців у Словаччині, бо вони самі визначать, до кого себе зачислити. Асиміляційний процес там куди слабший, як у країнах вільного світу, зокрема в ЗСА чи в Канаді, де без ніяких утисків молоде українське покоління цурається своєї батьківської мови і своїх звичаїв.

Отже, пора припинити напади на словаків, бо словацька нація у своїй духовості та в своїх традиціях має чимало спільного з великою українською нацією. Досить у же створювати ґрунт для антагонізму між словаками і українцями, бо це все лише на користь Москви. Не вигадуймо загрози для українців там, де її не існує, а спрямовуймо свої зусилля на викриття московського геноциду в Україні, викриваймо підступні пляни Москви „злиття мов" для русифікації мільйонів українців та інших не - російських народів.

Чехо - Словаччина в цілому, а Словаччина зокрема, ставши 'сателітом Москви, ще може в якійсь мірі боронити свої державницькі принципи, свою національну культуру і свої суверенні права. Але — до пори, до часу, бо ми знаємо апетити Москви. Поки не буде вільної Української Держави, як реального державного фактора на Сході Европи, доти не буде спокою в Европі. Час працює на користь України, проти Москви, і раніше чи пізніше словаки будуть нашим першим союзником, а всилу цього мусить бути союзником і чеський народ в спільнім поході проти московського червоного чи білого імперіялізму.

УКРАЇНЦІ В БРАЗИЛІЇ

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

читанні та письмі, значно переважають дівчата.

Наприкінці ще скажемо, що в усіх трьох повітах міцно тримаються українських звичаїв і традицій, особливо пов'язаних з релігією. Тут Різдво та Великдень святкують так, як їх святкували в Україні вже чимало років тому. Носять вечерю до рідні, співають колядок, виводять гагілки. Є тут і родина Наливайків, котра себе вважає нащадками славного запорозького провідника Северина Наливайка і в її посіданні, ніби в музеї, знаходиться козацька шабля (не ручуся, чи оригінальна) і козацький одяг, (він пошитий - відтворений у Бразилії).

Ось так виглядають ті три повіти, головами яких тепер є „наші люди".

Мих. Килимний

У ЛОНДОНІ ВІДБУВАЄТЬСЯ конференція Британського Коммонвелту: Британії і її колишніх 27 домінії та колоній, які стали самостійними державами, але залишились членами Коммонвелту. На денному порядку справи Близького й Далекого Сходу, В'єтнамської війни, Південної Африки, війни між Ніґерією і Біяфрою, конфлікту з Родезією і т. п.

В ІСТАНБУЛІ У ТУРЕЧЧИНІ КОМУНІЗУЮЧІ СТУДЕНТИ СПАЛИЛИ авто американського амбасадора Роберта В. Комера, коли той перебував на терені тамошнього університету, приїхавши на обід до університетського президента Камаля Курдеса. 15 студентів перевернули авто, обляли його газоліною і підпалили. Амбасадор Комер придивлявся тій сцені з вікна університету.

ІНАВҐУРАЦІЯ НОВОВИБРАНОГО ПРЕЗИДЕНТА РИЧАРДА М. НІКСОНА — ДНЯ 20-го СІЧНЯ 1969 Р.

Апель до Людей Доброї Волі

Інавґурація нововибраного Президента З'єднаних Стейтів Америки стане історичною подією. Це, можливо, перша інавґурація, яка встановляє історичні зміни, що заслуговують на особливу увагу. Це перший раз в історії в інавґурації беруть офіційну участь представники різних національних середовищ. Ці зміни треба повітати, наслідувати та закріпити. Вони є приблизно такого порядку:

Під час передвиборчої кампанії Президента Ніксона були офіційно найменовані представництва при Головній та Стейтових Кватирах, так звані „чермени", тобто голови для різних національностей. Ці голови по різних стейтах підлягали безпосередньо Головній Кватирі у Вашинґтоні, а Стейтові Кватири свого замешканого Стейту при Злученій Горожанській Кватирі або при Кватирі Республіканської Партії.

По виборах Президента створено Інавґураційний Комітет, який уділив визнання і дав рівні права для стейтових голов та різних представників національностей нарівні з представниками Республіканської партії. Їх усі разом тепер запрошується з рівними правами на Інавґурацію Президента З'єднаних Стейтів Америки.

Тому ці історичні зміни в президентській інавґурації треба уважати як історичні, бо це перший раз в Інавґурації Президента українська національна спільнота буде заступлена рівноправно із Республіканською Партією, чого не було ніколи перед тим.

Тому запрошені діячі, що провадили кампанію за Ніксона, повинні взяти в інавґурації участь на те, щоб зареєструвати нашу приявність та силу нашої політичної виборчої чинности. Кошти участи кожного запрошеного представника будуть виносити приблизно $200, однак вони не сміють бути причиною неучасти.

Щоб засвідчити нашу виборчу силу та репрезентацію нашої суспільности у нашому стейті, я апелюю до українців доброї волі піти назустріч тим вимогам матеріяльного порядку і допомогти закріпити наші здобуті політичні позиції та повноправне наше визнання як чинника сили, що по правилах цьогорічних виборах зумів осягнути для добра та слави нашого українського походження.

Уділяючи свою фінансову допомогу, робіть це з гордістю, бо вона йде не як приватним особам, але як представникам української спільноти, замешкалої у нашому стейті, які фізично будуть учасниками інавґурації нововибраного Президента Ніксона. Це буде для закріплення тих політичних позицій, які здобуто при останніх виборах.

Встановлені та уповноважені діячі представники Інавґураційного допомогового фонду.

Д-р Іван ЯРОШ
25 Ориндж Авеню
Ірвінґтон, Н. Дж.

Пані Флоренс ДОРОШЕНКО
Ірвінґтон, Н. Дж.

Пані Галина БЛИК
Джерзі Ситі, Н. Дж.

Д-р Олександер НИЧКА
Пассейк, Н. Дж.

Всі пожертви будуть публічно проголошені.

Мирон ЛЕСЬКІВ
Голова Української Національної Групи в Стейті Ню Джерзі за вибором Президента Ніксона

Замість квітів на могилу бл. п.
СОФІЇ ДУРБАК-СОДОМОРИ
складаємо 20.00 долярів
на Осередок НТШ
в Сарселі, Франція.
Марія Рущицька
Наталія Парубчак
Антін Рущицький
Мирослав Рущицький

„ВОЛОСОЖАР", ч. 8

Вийшов друком ілюстрований літературно-мистецький журнал „Волосожар", ч. 8, січень 1969. Річна передплата 2 дол., на півроку 1 дол. Адреса для замовлення:
I. Manylo, Box 472
Vineland, N.J. 08360. USA

Ділимося болючою вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 7 січня 1969 р. несподівано відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ЗЯТЬ І ШВАҐЕР

бл. п. проф. ВОЛОДИМИР СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ

народжений 25-го вересня 1903 року в Заруді, пов. Тернопіль, довголітній професор середніх шкіл на Рідних Землях, професор Рідної Школи в Клівленді.

ПАРАСТАС буде відправлений в п'ятницю, 10-го січня 1969 р. о год. 7-ій вечора в похоронному заведенні М. Колодія при 3136 Вест 14-та вулиця в Клівленді, Огайо.

ПОХОРОН в суботу, 11-го січня 1969 р. о год. 8:45 рано з цього ж похоронного заведення до церкви св. Йосафата на Пармі і опісля на український католицький цвинтар.

Горем прибиті:
ВІРА — дружина
ЗОРЯНА МАРТА — дочка
НЕСТОР — син
АВЕРКІЙ ГОНЧАРЕНКО — тесть
ЮРІЙ ГОНЧАРЕНКО — шваґер з дружиною МАРІЄЮ
ТАМАРА КРИЖАНОВСЬКА — кузинка
і Родина в Краю

УПРАВА І НАДЗІРНА РАДА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО АРХІВУ в ДІТРОЙТІ.

ПРИБИТА ВІСТКОЮ ПРО СМЕРТЬ СВОГО ДІЙСНОГО ЧЛЕНА-ДОБРОДІЯ

НАРОДНОЇ ДІЯЧКИ ЛІКАРКИ І ПИСЬМЕННИЦІ

С. п. Д-р. Софії ПАРФАНОВИЧ

ВИСЛОВЛЮЄ СВІЙ ВЕЛИКИЙ ЖАЛЬ В ОСТАННЄ СУМНЕ ПРОЩАННЯ.

Д-Р СОФІЯ ПАРФАНОВИЧ ПЕРЕДАЛА ДО НАРОДНОЇ СКАРБНИЦІ СВОЮ БІБЛІОТЕКУ, ВСІ її ЛІТ. ВИДАННЯ, СКРИПТИ, ОСОБИСТІ ДОКУМЕНТИ, ПЕРЕПИСКУ, РОДИННІ АЛЬБОМИ.

БРАТСТВО „МАСЛОСОЮЗНИКІВ" ділиться сумною вісткою з усіми Кооператорами та Українським Громадянством, що у вівторок, 7-го січня 1969 року упокоївся в Бозі в Торонто, Канада

бл. п. Інж. АНДРІЙ МУДРИК

нар. 1893 р. в с. Павлокома, пов. Березів над Сяном, старшина, учасник Визвольних Змагань в рядах УГА, кооператор і суспільний діяч, організатор кооперативного молочарства в Галичині, директор „Маслосоюзу" у Львові, член Ради Ревізійного Союзу Українських Кооператив, голова Надзірної Ради Центробанку, співпрацівник „Сільського Господаря", член Головної Управи „Рідної Школи" у Львові, співредактор „Кооперативного Молочарства" та член багатьох установ, співвласник і директор молочарської Кооперативи в Торонто.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

БРАТСТВО „МАСЛОСОЮЗНИКІВ"

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Друзів та Знайомих, що після тяжкої і довгої недуги відійшла у Вічність на 75-му році життя, дня 30-го грудня 1968 р. в Асторії, Н. Й.

сл. п. АННА ВАСИЛІК

довголітня членкиня Жіночої Громади і Братства св. Миколая — 5-ий Відд. УНСоюзу.

Покійна походила з села Суховоли, п. Цішанів, Галичина.

Похорон відбувся 2-го січня 1969 року з церкви Чесного Хреста, на цвинтар св. Михаїла в Асторії, Н. Й.

Покійна полишила в смутку: мужа Григорія, сина Миколу з дружиною Мартою, дочку Анну з чоловіком Володимиром Гуменчук, шість внуків і два правнуків та сестру Павлину з мужем Франком Гарлов з родиною.

Цією дорогою складаємо щиру подяку отцеві Коляреві,ЧСВВ за похоронні відправи, а також усім Друзям і Знайомим за останню прислугу Покійній та за відвідини в часі хвороби і участь в похороні.

Горем прибиті:
муж — ГРИГОРІЙ
син — МИКОЛА з Родиною
дочка — АННА з Родиною
сестра — ПАВЛИНА з Родиною

Ділимося сумною вісткою зРіднею, Приятелями і Знайомими, що дня 14-го грудня 1968 року упокоїлася в Бозі на Рідних Землях у 89-му році життя наша Дорога МАМА і СЕСТРА

св. п. ТЕКЛЯ з ЧУБАТИХ КЛИВАК

Покійна походила з Тернополя і була вдовою по бл. п. о. Іллі — довголітнім пароху с. Мшанець, Теребовельського повіту.

Горем прибиті:
син — МОДЕСТ з дружиною ІРЕНОЮ
брат — д-р МИКОЛА ЧУБАТИЙ з дружиною ЯРОСЛАВОЮ

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА буде відправлена дня 12-го СІЧНЯ 1969 р. о год. 12-ій впол. в церкві СВ. МИКОЛАЯ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

Замість квітів на могилу
бл. п. ТІНИ ГАЛУЩИНСЬКОЇ
складають на Український Університет у Римі:
Н. і К. Медвідські 20.00 дол.
Н. Бриґідер і Д. і М. Цибульські 20.00 дол.

Замість квітів на могилу нашої Дорогої ТЕТИ
св. п. НАДІЇ РОМАНКІВ
складаємо 50.00 долярів
на Катедру св. Софії в Римі.
Євген і Володимира КОТИКИ
Надія і Володимир КУХИ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п. ОЛЬГИ КОС

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
дня 16-го січня 1969 року
в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
о год. 7:45 рано.
НЕОНІЛЯ і ІВАН ТЕРШАКІВЦІ

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА, БАТЬКА, БРАТА, ДІДУНЯ і ПРАДІДУНЯ

бл. п. о. ІВАНА ШЕХОВИЧА

будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
у суботу, 11 СІЧНЯ 1969, о год. 7:15 і 8:00 ранку
в суботу, 18 СІЧНЯ 1969, о год. 7:15 і 8:00 ранку
в Церкві СВ. КОНСТАНТИНА в МІННЕАПОЛІСІ, Мінн.
В суботу, 18 СІЧНЯ 1969 р. о 2-ій год. по пол. о. Монс. д-р Ст. КНАПП відправить
ПАНАХИДУ
на ЦВИНТАРІ RESURRECTION

СПОРТ

Редагує В. Сохан

УСК — „Б. В. ГОТЧЕ 2:1

Ню Йорк, 25-го грудня. — При холодній вітряній погоді в дні латинського Різдва відбув УСК свої відплатні змагання за мистецтво „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу на грищі Метрополітен Овал у Брукліні. Німецькі футболісти, господарі змагань, докладали всіх старань, щоб вирішити зустріч у свою користь. До перерви вели вони з рахунком 1:0, але в другій півгрі дружина УСК-у взялася до солідної та більше жертвенної і тактично кращої гри., В цій половині зустрічі найкраще вив'язався зі свого завдання Ірфелт, який показав добру гру і посилав обдумано довгі, але точні м'ячі до переду, постачаючи напад УСК-у подачами під воротами суперника. Перші ворота здобув УСК з кутового удару, коли Пирдон змилив німецьких оборонців уставкою для прийняття м'яча, який летів до воріт. Коли суперники рушили в сторону Т. Пирдона, щоб перешкодити його акції, він пропустив цей м'яч необставленому В. Шмотолосі, який спокійно післав м'яча в сітку „Готче", здобуваючи вирівняння рахунку на 1:1. Декілька хвилин пізніше Ірфелт одержав подачу і блискавкою післав його до переду під ворота німців. Там знову з гущі замішання вирину з м'ячем Шмотолоха та здобув гострим стрілом переможні ворота для УСК-у. Змагання так і закінчилися з рахунком 2:1 перемогою УСК-у яка справила велику радість серед симпатиків нашої дружини.

В цих змаганнях виступив у складі УСК-у на пробній базі М. Фума, центр нападу з Аккри, Ґана. Але при дуже холодній погоді і сильному морозному вітрі цей змагун не міг нічим особливим визначитися. Він ще не мав нагоди показати своїх вмілостей; в цій зустрічі старався лише якнайскоріше віддавати в належному напрямі одержані подачі. З таких самих причин важко було оцінити виступ молодшого Мек Кулі, який виглядав може й надто повільним, але виявив добре володіння м'ячем.

І. Дз.

Засідання Управи УСК-у відбуваються кожного понеділка о год. 7.30 вечором у власній домівці УСК-у при 33 Іст 7-ма вулиця в Ню Йорку. В засіданнях повинні брати участь всі члени Управи, тому що на них вирішуються кожночасно важливі справи. (секретар Управи.)

— о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" ЛІДЕРОМ У ЖІНОЧІЙ ВІДБИВАНКОВІЙ ЛІЗІ НЮ ДЖЕРЗІ

Розгривки жіночої відбиванкової ліги стейту Ню Джерзі продовжуються згідно з календарем. Усі 8 дружин тієї екстракляси відбиванки зустрічаються по два рази кожний з кожним в закритих залях у своїх містах. Свої п'яті з черги змагання відбула „Ч. Січ А" 20 грудня в Ню Бронсвіку з місцевою литовською дружиною „Курса". Вони закінчилися цінною перемогою „Ч. Січі" 3:0 (18:16, 15:18, 15:5). До цих важливих змагань „Ч. Січ" виступила в наступному складі: Л. Бекесевич, Я. Олесницька, Л. Лапичак, О. Стеранка, О. Бук, Д. Сенежак, О. Ярош, М. Яцикевич. Бракувало перешкодженої Л. Тимяк. В цих змаганнях наша дружина знову показала скоординовану гру за всіми правилами та засадами доброї відбиванки, що дає надії на чергові успіхи в цьому сезоні. Добрі серви, солідна дефензивна гра всіх змагунок, криття, старт, які в минулому спричинювали поразки, тепер виходили бездоганно. Чіткі і рішучі стинки О. Бук, О. Стеранки та Д. Сенежак в останніх виступах найбільше причинилися до важливих перемог. Керівничками гри в полі є далі завжди добрі Я. Олесницька і Л. Лапичак. Радує поправна форма молодої змагунки О. Ярош.

Дужина „Ч. Січ Б", в складі якої виступають дуже молоденькі змагунки (вік 15-17 років) досі не можуть похвалитися перемогами, але пописуються подивугідною солідністю та амбіцією, що найважливіше. В цьому важкому для них сезоні наші молоденькі „Чорноморки" наберуть потрібного досвіду і рутини, та тонкощів відбиванкової гри. З цією метою, а не для здобування перемог, „Ч. Січ Б" ввійшла до великої вісімки в стейті Ню Джерзі. В складі „Ч. Січі Б" виступають: Р. Сорочко, Л. Мельник, Л. Сиґіда, М. Мандрусяк, Р. Юркевич, Л. Величковська, Т. Ткач, С. Король, Т. Лисинецька, М. Олесницька. В перших п'яти виступах „Ч. Січ Б" виграла лише три сети. Іхнім найбільшим успіхом можна вважати виграний сет 15:12 із сильними суперницями Самміту та два сети з більш досвідченими відбиванкарками Лівінґстону. Брак співпраці між змагунками, страх перед противниками, та все ще мале зрозуміння вартости серви, чи самої точки, були найголовнішими причинами програного сету з Лівінґстоном, в якому вони вели 8:1 та 12:3. Через це програли вони зустріч вислідом 2:3.

Участь „Ч. Січі Б" у цій лізі дає їй багато користей. Наші молоденькі спортсменки набувають фізичної вправности та волевої сили, що є потрібні для здобування перемог. Внаслідок перших поразок у них виростає віра і надія на перші перемоги. Хто бачив їхню поставу й охоту, переживання на площах змагань, той може бути певним, що це прикмети росту цієї молоденької відбиванкової дружини „Ч. Січі". Це дружина „завтра", якщо їх запал не згасне. В останніх двох змаганнях ми бачили вже правильні приймання м'яча, заграння на „три" та кращі стинки Л. Мельник, М. Мандрусяк та Р. Юркевич. В полі пописувалися Р. Сорочко, Л. Сиґіда, як найбільше рутиновані в дружині. Велику поправу занотовуємо у Л. Величковської, В. Ткач, які творять солідну підставу дружини. С. Король, Т. Лисинецька та М. Олесницька вже в короткому часі стануть конкурентками своїх товаришок.

Перед нашим доростом ще великий і виснажливий шлях в цьогорічних першостях. Під солідною опікою свого невтомного провідника, яким є інж. Адріян Лапичак, наші молоденькі спортсменки в недалекому майбутньому підуть слідами своїх старших подруг з „А" дружини, що під сучасну пору є одною з кращих в Ню Джерзі.

Табеля гор Жіночої Відбиванкової Ліги стейту Ню Джерзі з 28 грудня 1968

Дружина	гри	точ.	сети
1. „Ч. Січ А"	5	8: 2	13: 3
2. Самміт В.К.	5	8: 2	12: 3
3. Ліндгурст ІВКА	5	8: 2	11: 5
4. Курса Н. Бр.	5	6: 4	8: 6
5. Ровей ІВКА	5	6: 4	9: 7
6. Персипені В. К.	5	2: 8	3:12
7. Лівінґстон Рек.	5	2: 8	3:13
8. „Ч. Січ Б"	5	0:10	3:14

О. Твардовський

— о —

ЗИМОВИЙ КАЛЕНДАРЕЦЬ КЛК Н ЮЙОРК

Лещетарська секція Карпатського Лещетарського Клюбу Ню Йорк влаштовує тепер кожної суботи тренінґи у сляєльомі для тих змагунів, які плянують взяти участь у лещетарських першостях УСЦАК. В суботу 11-го січня відбудеться тренінґ у Роксбирі, Н. Й., на лещетарській трасі Big Bear Ski Area. В суботу 18-го січня тренінґ відбудеться на лещетарській трасі Мінні, Н. Й., при шляху ч. 44, а вечором того ж самого дня влаштовує КЛК Товариську Зустріч з участю членів і нечленів на Союзівці. В суботи 25-го січня, 1-го лютого і 8-го лютого тренінґи відбудуться на трасах Роксбирі, Н. Й.

В суботу і неділю, 15 і 16 лютого, відбудуться на трасі в Кіллінґтоні, Вермонт, лещетарські змагання за першість УСЦАК в конкуренціях спільному з'їзду і комбінації.

Календарець КЛК включає теж дві інші товариські імпрези. Ними є спільна вечеря членів КЛК у вівторок, 3-го лютого в одному із ресторанів в Ню Йорку, та подібна спільна вечеря з гутіркою у вівторок, 4-го березня теж в Ню Йорку.

Роб

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

П'ЯТНИЦЯ, 10-го СІЧНЯ 1969 р.

НЮАРК-ІРВІНҐТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 371 Відд. о год. 7:30 веч., в залі УНДому при 140 Prospect Ave. Проситься чл. платити вкладки на зборах. — Стефанія Стеців, гол., Марія Герус, кас., Ю. Баранюк, фін. секр.

СУБОТА, 11-го СІЧНЯ 1969 р.

БРУКЛИН (Савт), Н. Й. Загальні збори Б-ва о. Миколая — 293 Відд. о год. 7:30 веч. в церковній залі, 258 — 19 вул. На порядку: звіти з діяльности Відд. і вибір нової Управи на 1969 р. Проситься вирівняти членські вкладки. — І. Ткачук, гол., А. Данильчук, кас., Марія Демидчук, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні збори Б-ва св. Володимира — 130 Відд. о год. 8-ій веч. в приміщенні Укр. Кат. Ветеранів, 33 East 7th St. Проситься всіх членів прибути. — О. Стешин, секр.

КЛІФТОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва Укр. Січ — 182-ий Відд. о год. 6-ій веч. в приміщенні Української Централі, 240 Hope Ave в Пассейку, Н. Дж. Проситься чл. прибути. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Загальні річні збори Т-ва Мир — 324 Відд. о год. 7-ій веч. в Укр. Гор. Клюбі, 23 і Бравн вул. В разі снігія або інших непередбачених причин, збори відбудуться тиждень пізніше, тобто 18 січня в тій самій годині і тому самому місці. Проситься прибути і вирівняти вкладки. — І. Струк, секр.

ЧИКАГО, Ілл. Місячні збори 220 Відд. о год. 7-ій веч. Нова Управа на 1969 р.: Д. Овчарчин, гол., Е. Влідий, заступник, І. Мелашпин, секретар, В. Мацьків, скарб., М. Босий, заст., секр. Орищук, Кізяк і Мельник — Контр. Комісія. На зборах буде звіт з братської коляди. — Управа.

НЕДІЛЯ, 12-го СІЧНЯ 1969 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва Єдність — 163 Відд. о год. 12-ій дня в домі Горожан, 847 N. Franklin St. Проситься чл. прибути. — М. Курко, предс., В. Хромяк, рекр. секр., С. Филик, фін. секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. Петра і Павла — 102 Відд. зараз по співаній Сл. Божій — 11:30 рано в церковній залі св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. — І. Попович, предс., М. Бобечко, секр., І. Згута, кас.

ЛУДЛОВ, Масс. Річні загальні збори Т-ва І. Франка — 253 Відд. о год. 1-ій по пол. в церковній залі церкви св. ап. Петра і Павла при Нюбури вул. На порядку: Звіти Управи і Контр. Комісії і вибір Управи на 1969 р. — Д. Харко, предс., В. Фіцик, секр., І. Ганущак, касир.

БАЛТИМОР, Мд. Загальні річні збори Б-ва Пресв. Тройці — 320 Відд. точно о год. 2 по пол. в Укр. Гор. Клюбі, 3101 O'Donnell St. На порядку: вибір Управи на 1969 р. і інші важні справи. Якщо на означений час не явиться більшість членів, збори відбудуться на пів години пізніше, без огляду на число членів. Проситься членство прибути. — Т. Хай, предс., І. Малко, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори і збирання вкладок о годині 1-ій по пол. в Укр. Катол. Школі при Сенфорд Аве. і Айві вул. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. М. Деметчук, предс., В. Салабун, секретар.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Річні збори Т-ва Укр. Січ — 170 Відд. о год. 3-ій по пол. в УНДомі. Якщо в означений час не явиться відповідна кількість членів приписана статутом, збори відбудуться на годину пізніше при будьякій кількості членів. По зборах Товариська Гутірка при теплій перекусці. — Й. Зубрицький, предс., Д. Дидик, секр., С. Микитюк, скарбник.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ва Пресв. Богородиці — 36-ий Відд. о год. 2-ій по пол. На порядку дня: звіт Контр. Комісії за 1968 р. Управа на 1969 р. залишилася та сама. Проситься чл. прибути на збори. — Марія Філяс, предс., Катерина Ярославська, касир, С. Гунька, секретар.

ЙОНҐСТАВН, Огайо. Річні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 230 Відд. о год. 3-ій по пол. при 914 Fraklin Ave., в своїй домівці. На порядку: Звіт Управи і вибір нової на 1969 р. Проситься членство прибути на збори. — П. Ліщак, секр.

ДЕТРОЙТ, Міч. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 75-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в УНДомі при вул. Мартин. Проситься чл. прибути. Нова Управа на 1969 р.: П. Рогатинський, предс., Г. Курилів, заст. предс., Верещинський Б., фін. секр., С. Леськів, рек. секр., П. Павлик, касир. Контр. Комісія: Івасишин, П., гол., Зубор В. і Питляк Я. — чл. Контр. Комісії, Делеґат до УНДому — Зубор, В., Питляк Я. та Верещинський Б. Представник до УККА — П. Рогатинський П. — С. Леськів, рек. секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збирання вкладок Т-ва Дністер — 430 Відд. як слідує: 12-го січня о год. 1-3 по пол. в Тризубі, 19-го січня о год. 11:30-1:30 в Укр. Клюбі при Франклін вул., 25 січня о год. 7-9 веч. в Укр. Клюбі при 23 і Бравн вул. Проситься вплачувати вкладки у визначених днях і годинах. — І. Кнігиніцький, секретар.